

Minoritetsunge vil have frihed og accept

Information d. 20.7.2004

Af SIGNE HØJGAARD NIELSEN

Unge fra etniske minoriteter danner hverken par som deres forældre traditionelt gjorde det, eller som deres jævnaldrende danske venner gør det

Mange unge med anden etnisk baggrund end dansk danner parforhold på en helt ny måde. Der er hverken tale om, at de indgår traditionelle, arrangerede ægteskaber eller at de selv vælger deres ægtefælle helt uden indblanding fra familien.

En stor andel af unge med anden etnisk baggrund giver udtryk for, at de gerne vil have deres forældre med på råd, når de skal finde en partner – også selv om det i den sidste ende er dem selv, der træffer den afgørende beslutning.

Det fortæller psykolog og ekstern lektor ved Roskilde Universitetscenter Rashmi Singla:

»De unge vil gerne bruge forældrenes erfaringer og have deres accept af deres valg af partner. Der er uenigheder mellem generationerne, og der er oprør, men de unge og forældrene er i stand til at klare uenighederne ved at tale sammen og forhandle. For en stor del af de unge, handler det om at ville både/og, ikke enten/eller. De ønsker både at foretage deres egne valg og samtidig have forældrenes accept,« siger hun.

Mange har kærester

Sammen med forskere fra Socialforskningsinstituttet har hun interviewet 55 unge og deres forældre og foretaget en spørgeskemaundersøgelse med 628 unge om deres måder at danne par på.

Undersøgelsen viser, at der er et meget sammensat billede af, hvordan de unge danner par. I modsætning til deres forældre er der mange, der har kærester inden de bliver gift. Og i modsætning til andre unge i Danmark er der flere blandt unge fra etniske minoriteter, der gifter sig.

Undersøgelsen viser, at 77 procent af de unge ikke oplever store konflikter med deres forældre omkring det at finde en partner.

På den baggrund kritiserer Rashmi Singla regeringens udlændingepolitik for at ramme for bredt og virke diskriminerende:

»Man har introduceret nye kategorier som tvangsægteskabslignende problemstillinger uden at definere dem klart. Det giver nogle meget subjektive sagsbehandlinger, som man kan putte hvad som helst ind under,« siger hun.

Hun oplyser, at der ikke var foretaget nogen videnskabelige undersøgelser af, hvor mange tvangsægteskaber, der reelt finder sted, da regeringens udlændingepolitik trådte i kraft den 1. juli 2002.

Den undersøgelse, Rashmi Singla har udarbejdet i samarbejde med Socialforsknings Instituttet er den første af sin art i Danmark.

På baggrund af undersøgelsen har Rashmi Singla skrevet en rapport, der fokuserer mere på forældrenes rolle og minoriteters oplevelser af diskrimination, end der bliver gjort i den rapport, som SFI har udgivet:

»Begge generationer ændrer sig. Forældrene er også opmærksomme på, at de skal undgå pres, fordi de er klar over, at det kan føre til yderligere konflikter,« fortæller Rashmi Singla.

Hun fortæller, at man af den grund ikke må være blind for, at der er en mindre andel på syv procent, der oplever store konflikter med forældrene.

Stærk loyalitetsfølelse

Når de unge ønsker, at involvere forældrene i deres valg af partner, skyldes det ofte, at de har en stor loyalitetsfølelse over for dem:

»De unge er klar over, at forældrene ikke har haft det nemt. De har taget den store beslutning om at udvandre og har haft de beskidte jobs, der i sidste ende har givet de unge bedre levevilkår,« siger hun.

Af interviewene i undersøgelse fremgår det, at flere unge oplever det som en omvendt tvang, at de ikke frit kan vælge, hvem de vil giftes med:

»Lovgivningen sender nogle klare signaler, som er med til at skabe en følelse af at være marginaliseret. De unge med anden etnisk baggrund end dansk oplever, at de ikke har de samme rettigheder som andre i praksis:

»Hvis man på lang sigt, vil signalere at unge med anden etnisk baggrund er en del af samfundet, må man ændre på reglerne,« siger Rashmi Singla.

Hun mener, at en forebyggende indsats og rådgivning er vejen frem, hvis man vil undgå tvangsægteskaber:

»Det må også være et spørgsmål om, hvor manges frihed vi vil sætte på spil i et demokratisk samfund for angiveligt at beskytte en mindre gruppe.«